

De Vita Et Rebus Gestis Christophori Bernardi Episcopi Et Principis Monasteriensis Decas

Alpen, Johann von

Coesfeldiae, 1694

1. Christophorus Bernardus spargitur cum Domo Brunsicensi fœderatus.
Quâ occasione. Anguntur ex eo Monasterienses. Eorum sermones.
Nonnullorum vota.
-

[urn:nbn:de:hbz:466:1-68495](#)

1654.

*Christo-
phorus
Bernar-
dus spar-
gitur
fædus cū
Brunsvi-
censibus
iniiſe.*

*Qua oc-
casione.*

Uo tempore *Christophorus Ber-*
nardus agente Furstebergio *Co-*
lonia cum Principibus Rhena-
nis in eas, quarum jam memini-
mus, fœderis leges cōibat; alterum etiam
gitur *Osnabrigi* cum Brunsicensibus pacisci
fædus cū ferebatur, operā *Brabeckij* majoris The-
Brunsvi- saurarij, quem cum Nicolao *Drachteri*
censibus Jurisconsulto isthuc abegārat. Jam pri-
dem enim Monasteriensi Episcopo, & Du-
cibus Brunsvico-Lunæburgicis, Cæsaris au-
thoritate, componendis ex Juliacensi suc-
cessionē identidem natis, Electorem Bran-
denburgicum inter & Ducem Neoburgi-
cum controversiis, potestas data erat. In-
dicto per hos dies ad eum finem *Osnabrigi* congressu, inter Judicium & partium
Legatos, hac super re tractabatur. Occa-
sionem hanc nactus *Christophorus Ber-*
nardus ad conservandam Circuli Westpha-
lici quietem cum Principum istorum La-
gatis super defensionis fœdere tractari jufse-
rat. Sed quod instructionis defectum ob-
tenderent, nec satis æquè inter membra
Circuli conveniret, aliæque ex aliis quo-
tidie difficultates orirentur, frultrato &
fœderis & compositionis successu, re utrinq;
infectâ, domum redière. Monasteriensi-
bus interim pacta nihilominus cum domo
Brunsicensi confederatio credebatur.

E1

Et quanquam peritiores secùs probabant ; immò si & admitterent, inter eam Suecicorum armorum præparationem, non aliò , quam ad mutuam defensionem , & utriusque Circuli , immò Germaniæ totius securitatem spectare. Auxit tamen ea fœderum ac bellicorum apparatum fama Monasteriensium suspicionem , existimantium in speciem dici cætera, interiñ sibi vero similius hanc fabam cudi : præsertim quod per eos dies colloquium Coesfeldia inter Christophorum Bernardum ac primores Collegij Cathedralis , magni alicujus consilij capessendi gratiâ, adversus Civitatis factiones institutum plerique opinarentur : immò nec pauci affirmarent in eo Principem armatam decreuisse Urbis obsidionem , poenas exacturum ab iis , qui revel consilio nuperam adiuvissent, aut certè dissimulâssent seditionem. Hoc solum fine numerosum adeò militem conscribi. Impostorem esse , quisquis civi conetur secùs persuadere. Si quæ publica enim calamitas aut externo forsan ab hoste periculum timeretur , istiusmodi certè cura vicinos æquè Principes tangeret; quos tamen constaret à cogendis militibus se prorsùs continere. Ita asseverare , qui Paderbornâ, Osnabrugø, Coloniâ redirent. Nihil interferebant alij ausurum hodiè Principem, quantumvis in cívium perniciem ultrò pro-

*Angun-
tur ex eo
Mona-
sterien-
ses.*

*Eorum
sermo-
nes.*

clivis

1654.

clavis esset: Comitem quippe *Konings-marchium* in Ducatu *Bremensi* Suecicarum copiarum Ducem, si quid adversus Monasteries tentetur, abunde militem & armis policeri, dominanti huic factioni adeo intentum, ut per emissarios quotidie plures ad audiendum sollicitare spargatur, & Batavos etiam auxilium proprius ostentare. Apertiores nonnulli haud improbari posse volebant Civium vota, si externis ita viribus dispelli aliquando contingenter invisum adeo praesens Ecclesiasticorum regimen, quo nihil aequè ac Civitatis ruinam intendi palam esset. Nec aliò spectare, quod utrumque Sacrum ac Civile Dicasterium, Principis jussu, *Coesfeldiam* evocatum cum suis administris jam tum emigrarit, quam ut mercatura, ut lucra, una cum iis transferantur, & civis illâ dicundæ, agendæque litis facilitate, dominus habitatore, vestigali Civitas exuatur.

1655.

2.

*Armatā
Prin-
ceps
windictā
mūdita-
tur.*

Inter verbosas istiusmodi velitationes vertente se Anno post millesimum sexcentesimum quinquagesimo quarto, suspensus circum habebat Orbis, quid actionum & scenarum tandem theatrum illud Westphalicum exhiberet. *Christophorus Bernardus*, cùm Principum fere omnium oculos in se conversos notaret, ad armatam existimationis laſae vindictam, invito licet atq; obliuctante animo, pertrahi se testabatur. Nihil enim hactenus, vel dissimulatione,

vel